

Een

Een spot op Nina, die in een dansoutfit voor een microfoon staat, met haar rug naar het publiek. Ze lijkt klaar te staan voor een optreden. Haar armen glijden gedachteloos langs haar lichaam. Misschien blaast ze bellen, als onderdeel van haar act.

Nina

Ergens op de eerste rij zit een man.

Een kale man, hij zit er altijd, al jaren, hij heeft geen andere plek om te zijn. Hij is onderdeel van het gebouw geworden, hij verkleurt met de muren mee, en wij denken:
als hij ooit sterft.

Sterven wij ook.

Want zonder hem kunnen we niet bestaan. Zo voelt het.

Je hoeft niet eens te kijken om te weten dat hij er zit.

Je voelt zijn hitte, zijn natte mannenhitte,

en je voelt zijn blik,

zijn ogen parelen je huid af.

Z'n vette lippen tellen de maat, nog voordat de band dat doet.

En de hele zaal zit – vier

te wachten op – drie

het moment dat – twee

jij begint – één

Fluistert:

schuldig zijn we hier allemaal.

WELKOM, WELKOM
MEINEN DAMEN UND HERR'N
MADAMES ET MONSIEURS
LADIES *UND* GENTLEMEN

Nina draait haar hoofd om naar het publiek, haar lichaam blijft weggedraaid.

Maar vooral de gentlemen.

De please-be-gentle-men.

Ze glimlacht naar de gentlemen.

...hai.

Ze wachten, allemaal en stuk voor stuk maar ik kom niet.

Nog niet.

Tot ze beginnen te klagen, hoor je het, hoor je ze klagen?

‘Nina, waar blijf je? We willen je.’

‘Nina, dans toch voor ons.’

‘Nina, zonder jou gaan we dood!’

‘Red ons Nina!’

Hoor je? ’t Is nu nog zachtjes, onder hun adem, maar voor je het weet gaan ze schreeuwen, huilen, hijgen, ‘Nina, alsjeblieft, waarom dood je ons?’ Ik wacht tot ze niet meer weten waar ze het zoeken moeten, tot ze hun handen kapotslaan op de rand van het podium, tot ik hun botten hoor breken.

En dan kom ik op.

En dan willen ze me.

Allemaal en evenveel en niemand meer dan de kale man op de eerste rij,
zijn ogen zuigen zich vast aan mijn huid,
hij is nu al bang dat het niet genoeg gaat zijn, wat ik hem geven ga,
nog voordat ik begonnen ben al bang dat het te weinig is.
Daarom zal hij voor altijd blijven.

We hebben een weddenschap hier. Wie er op het podium staat als hij eenmaal dood neervalt,
deze mannezweetman, als zijn hart zich door z’n lichaam leegt, wie zijn blik op haar lijf
voelt doven -

die wint.

En de rest, ja, de rest verliest.

En je speelt mee, of je nou wil of niet.

Nina begint haar show.